

ЎЗБЕК БОЛАЛАР ШЕЪРИЯТИДА ЮМОРНИНГ ЛИНГВОПОЭТИК ВА КОММУНИКАТИВ ХУСУСИЯТЛАРИ

Қобилова Азиза Аҳроровна,
Бухоро давлат университети мустақил изланувчиси.

Аннотация. Бугунги кунда адабиётшуносликда юмор, ҳажсв алоҳида дикъат қартилаётган адабий ҳодисалардан биридир. Болалар адабиётини ҳам ҳазил ва кулгу-табассумсиз тасаввур этиб бўлмайди. Чунки болалар психологияси ҳазил-мутойибани яхши кўради. Бундан ташқари юмор – бу боланинг эътиборини ҳар қандай матнга қаратишга ёрдам берувчи, мустақил ўқишидаги қийинчилкларни енгизига кўмаклашувчи ўзига хос воситадир. Буни дунёнинг машҳур ҳажснавис шоири адиблари ижоди бўйича олиб борилаётган изланишлар ҳам исботлаб беради. Мақолада болалар шоири Анвар Обиджон шеъриятида юморнинг ўрни масаласи таҳдил этилган.

Калит сўзлар: болалар адабиёти, юмор, шеърият, кулгу уйготувчи деталлар, латифа, болалар руҳияти, бола тили.

ЯЗЫКОВЫЕ И КОММУНИКАТИВНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ЮМОРА В УЗБЕКСКОЙ ДЕТСКОЙ ПОЭЗИИ

Қобилова Азиза Аҳроровна,
Независимый исследователь Бухарского государственного университета.

Аннотация. Юмор и сатира - одно из важнейших литературных явлений современной литературной критики. Детскую литературу невозможно представить без юмора и смеха. Потому что детская психология любит юмор. Кроме того, юмор - уникальный инструмент, который помогает сосредоточить внимание ребенка на любом тексте и помогает преодолеть трудности в самостоятельном чтении. Об этом свидетельствуют продолжающиеся исследования произведений всемирно известных комиков, поэтов и писателей. В статье анализируется роль юмора в поэзии детского поэта Анвара Абиджана.

Ключевые слова: детская литература, юмор, стихи, веселые подробности, анекдоты, детская психика, детский язык.

LINGUOPOETIC AND COMMUNICATIVE FEATURES OF HUMOR IN UZBEK CHILDREN'S POETRY

Qobilova Aziza Ahrorovna,
independent researcher at Bukhara State University.

Annotation. Humor and satire are one of the most important literary events in literary criticism today. It is impossible to imagine children's literature without humor and laughter. Because child psychology loves humor. In addition, humor is a unique tool that helps to focus the child's attention on any text and helps to overcome difficulties in independent reading. This is evidenced by the ongoing research on the works of world-famous comedians, poets and writers. The article analyzes the role of humor in the poetry of children's poet Anwar Abidjan.

Keywords: children's literature, humor; poetry, hilarious details, anecdotes, children's psyche, children's language.

КИРИШ. Болалар адабиётининг бошқа анъана ва тамойиллар каби юмор ҳам ўқувчидаги психологик енгилликни шакллантирувчи, шунингдек, ахлоқий тарбия бериб, ёмон иллатлардан огоҳлантирувчи восита бўлиб хизмат қиласди. Ижтимоий ҳаётда юмор – коммуникантлараро муносабатларни ўрнатиш ва саклашга ёрдам беради. Ўморнинг бу хусусияти бевосита болалар адабиёти учун ҳам хосдир.

МАҚСАД ВА ВАЗИФА. Ушбу мақолада юморнинг лингвопоэтик ва коммуникатив хусусиятларини очиб бериш ҳамда аниқлашдан иборат.

НАТИЖА ВА ЙОТУҚЛАР. Ўзбек болалар адабиёти ва шеърияти ўз тарихий тадрижида умумадабиёт тараққиёт тамойилларига ҳамоҳанг ривожланиши билан бирга жаҳон ва рус болалар адабиёти анъаналарини ўзига хос давом эттириб келаётгани билан

эътирофга лойик. Жумладан, юмористик шеърлар болалар адабиётига ўзбек халқ оғзаки поэтик ижоди, мумтоз адабиётнинг масал ва ҳажвий асарлари таъсирида сингиб кетган бўлса, жаҳон ва рус болалар шеъриятидаги айрим тамоилилар билан ўзаро ўхшаш ҳамда фарқли тафовутларига кўра тараққий этиб келмоқда. Албатта, маданиятлараро ранг-баранглик болалар асарларининг тил хусусиятларидағи ўзгачаликни ҳам тақозо этади. Айниқса, юмористик шеърларда ўзбек халқининг ўзига хос ҳажв, киноя, қочириқ, пародия ҳамда сўз ўйинларидағи маъно товланишлари, кулгу уйғотувчи деталлар миллӣ менталитетга хос бўлса, жаҳон болалар адабиётининг юмористик асарлари ўзгача деталларга эга. Ҳатто уларнинг ифода усуслари, тил хусусиятларида болаларнинг воқеликка муносабати нуқтайи назаридан ажаралиб туради. Шоирнинг ижодий услубидан ташқари турли халқларнинг кулгу уйғотувчи деталлари ҳам бир-бирига ўхшамаслиги табиий. Бинобарин, ҳар бир халқ болаларнинг тушунча ва руҳиятига ҳамоҳанг улар учун мўлжалланган юмористик шеърлардаги деталлар ҳам шу маънода турличадир. Айтайлик, Англия болалар шеъриятидаги юмор кулгу уйғотувчи деталлари билан кескин фарқланади. Бунда шоирнинг ижодий услубидан ташқари сўз ва тушунчаларнинг, ифода усусларининг ўзига хослигини кўриш мумкин. Бу инглиз болалар шеъриятида фольклор таъсирида давом этиб келаётган алоҳида жанрлар “шиворот-навыворот”- тескари ҳолат, барчаси тескарига ифода этиладиган воқеалар орқали кулги уйғотиши англашилади. Масалан, ширинликлар дараҳтларда ўсади, полиз экинлари эса денгиз остида, заҳарли ўтлар сигирларни ейди, мушук сичқондан кўрқади, худди шундай чўчқалар билан ўрдакларнинг ўрни алмашиниб кулги мотивини хосил қиласи.

Яна шуниси диққатга сазоворки, ҳар бир халқнинг латифа объектлари, жойлари бор. Масалан Англиядаги Готэм қишлоғида яшайдиганлар ҳақида тўқилған талай латифалар мавжудлиги айтилади. Н.Н. Болотнова шундай латифалар ҳақида тўхталиб, улар гоҳида ёзни узокроқ чўзилишини хоҳлаб, сайроқи қушларнинг атрофини қалин девор билан ўраб қўйиши, гоҳида узун таёқ билан сув ҳавзаларидан ойни овлаши, гоҳида эса тогора билан денгиз саёҳатига жўнаши кабиларни санаб ўтади [1].

Дарҳақиқат, ўзбек адабиётида ҳам афанди ва латифаларга бой объектлар, жой номлари (Ширинкишлок, Шакаркишлок, Донишкишлок), образлар (Насриддин афанди, Матмуса) мавжуд. Шу билан бирга ўзбек болалар шеъриятидаги юмор ҳам алоҳида шоирлар ижодида ўзига хос намоён бўлиши таъкидга лойик. Юмор тўғрисидаги назарий фикрларни жаҳон ва ўзбек адабиётшунослигидаги эътирофига ётибор қаратилса, ҳодиса моҳияти янада теранроқ англаниши мумкин.

Инглиз тилининг “Merriam-Webster” изоҳли лугатида юморга шундай таъриф берилган экан: «humour (humor) – the amusing quality or element in something – кулгили ҳолат, белги ёки ниманидир асосий қисми”[2].

Рус адабиётида юмор кўпроқ тилшунослик аспекти нуқтаи назаридан ўрганилганини кузатиш мумкин [15]. Шунингдек, М.А.Кулинич таъкидича, юморнинг ижтимоий муносабатларни ўрнатишдаги аҳамияти жуда катта, у инсонларни руҳий чарчоқдан қутқазиб, ўзаро алоқаларни мустаҳкамлашга ёрдам берадиган қурол сифатида ижтимоийлашув воситаси бўла олади [5]. Яна айрим тадқиқотчилар фикрича, юмор ташкил этувчи сўз ва тушунчалар вақт ўтиши билан уни кўллаган муаллиф, ўқувчилар (субъектлар) қатори ўзгариб туриши мумкин экан. Шунингдек, В.Й.Дальнинг изоҳли лугатида юморнинг қуйидаги хусусиятларига урғу берилган: кувноқлик, ўтқирилик, ҳазил билан йўғирилган донишмандлик, ахлоқий, тарбиявий ва қадриятларга оид ноҳуш ҳолатларни бегараз ҳажв қила олиш каби.

Ўзбек адабиётшунослигига ҳам юморнинг ранг-баранг талқинлари мавжуд. Жумладан, “Ўзбекистон миллӣ энциклопедияси”даги қуидаги таърифда унинг энг муҳим хусусиятлари қамраб олинган: юмор (лот.) — кулги билан хайриҳоҳликни ўзида мужассам этган комиклик тури. Бадиий адабиётга мансуб юмористик асарда ёзувчи ижтимоий ҳаётдаги, шахсий турмушдаги, хусусан, айрим кишилардаги баъзи камчилик нуқсонлардан кулиб, уни танқид қиласи. Бунда ёзувчи танқид қилинаётган объектнинг йўқотилишига тарафдор эмас, унга ачинади, ундаги мавжуд камчиликнинг тузалишини истайди. Енгил танқид, ҳазил руҳи билан у сатирадан фарқ қиласи.

Кўринадики, юморнинг асосий хусусиятлари бирорнинг камчилигиги, заифлиги ёхуд ёмон хулқ авторига нисбатан бегараз ҳажв, қувноқ кулги орқали муносабат билдириш; шунингдек адабий тушунча сифатида бадиий асар ёки шеърларда воқеликка нисбатан шундай кайфиятдаги ифоданинг мавжудлиги сифатида тушуниш мумкин. Бундан

ташқари, болалар адабиёти ва шоирларининг ҳам ўзларига хос бўлган сўз ўйинлари, пародия, киноя, лофлардан фойдаланиш, кулгили мотив ва образлар яратиш, ҳаётий воқеликка тескари ифода ва усулларни кўллашдаги услубий ранг-баранглик мавжуд.

Болалар шеъриятида юморнинг ўрни ранг-баранг вазифаларни ўтаси мумкин. Аммо болани кувноқлик орқали ҳаётга, атроф-оламга муносабатини шакллантириш, бирор бир камчиликни кулги воситасида бадиий акс эттириш юморнинг бош хусусиятидир. Чунки болалар айнан кулишга, ҳазил-мутойибага ўч бўладилар. Болалик шўхликлари шуни тақозо этади. “Шум бола”даги Қоравойнинг қилган ножўя ишлари бошдан оёқ одатий тарбияга зид. Уйидан тухум билан ёғни ўғирлаганидан тортиб, мўйсафид чолларни алдаганигача, кушларни ўлдирганидан то Сарибойни чув туширганигача барчаси ахлоқизлик дейиш мумкин. Аммо F.Үулом асарни шу даражада юмор билан тўйинтирганки, унда жамиятнинг болаликка муносабати, катталар оламидаги алдов-қалдамлар ва етимлар фожиаси каби оғриқлар ана шу кулги тарозисида енгилроқ туюлади. Нихоят, ана шу кулги ўйғотадиган воқелик одатий ҳаётга тескари бўлгани учун болалар қизиқиши, асарни қарийб бир асрдан бўён қўлдан тушмай мутолаа қилинаётганига сабаб бўлган дейиш мумкин.

Худди шундай, болалар шоирларининг кўпгина шеърларидағи юмор энг аввало кичкинтойлар ҳамда болалар ва ўсмирлар китобхонлиги эҳтиёжи юзасидан муҳимлик кассб этади. Айниқса, болалар шоирлари А.Обиджон, Т.Адашбоев, Д.Ражаб, К.Турдиева, А.Акбар кабиларнинг сермаҳсул ижодида юморнинг ранг-баранг намуналари учрайди. Шу сабабли А.Обиджон ижоди ҳакида фикр юритган адабиётшунос олим З.Иброҳимова болаларнинг “кулгига ўч халқ” эканлигини асло унутмайди, дея таъкидлайди [4]. Чиндан ҳам А.Обиджон шеърларида юморнинг барча ёшга мўлжалланган намунаси топилади. Богча борадиган жажжи болакайлардан тортиб, кичик мактаб ёшидаги болаларгача, ўсмирлару катталарга хос ва мос бўлган юмористик шеърлар хил-хил пишган овқатдек тап-тайёр. Масалан, шоирнинг “Сигир қўшиғи”да айнан кичкинтой болалар образи кулги остига олинади ва айнан уларнинг инжиқлеклари ўзларига ойнадек намоён бўлади:

Қанд деб йиглар бузогим,
Тинчимайди қулоғим,
Мў-ў-ў.
Кўнмаяпти у сира,
Берсам ҳатто кунжара,
Мў-ў-ў.
Билмайдики эса паст,
Кунжараям ёмонмас,
Мў-ў-ў.
Нима у “қанд” дегани,
Арзийдими, егани ,
Мў-ў-ў.

Шеърдаги бузоқнинг қанд сўраши реал ҳаётга тескари ҳолат бўлгани учун барчага кулгили. Кичкинтойлар эса буни “чин” деб тушунади, албатта. Сигирнинг “мў-ў-ў”раши ҳамда боласини эси паст деб сўкиши, сўнгра қандни нима эканлигини билмаслиги кулгилидир. Шоирнинг “Чаласавод” шеъри эса эндиғина ёзишни ўзлаштириб олган бошлангич синф ўкувчиларини дикқатини тортади:

Эшак қамиш-
Ручкада,
Мактуб ёзди
Чўчқага:
“Салам, ашна,
Сағмисан,
Ёки пишкан
Яғмисан?” [6]

Болалар мактубдаги ҳар бир сўзда бир имло хатоси борлигини илғаб, чаласавод эшакнинг устидан мазза қилиб кулишади. Ва тенгдошлари орасида ўзи ҳам саводсиз эшакка ўҳшаб қолмаслиги учун харакат қиласди. Зоро, шоирнинг мақсади ҳам шу. Ҳайвонлар образидан фойдаланиб, кичкинтойлар орасида учраб турадиган айrim камчиликларни беозор кулги орқали тарбиялашдир. Худди шундай “Қурумсоқ” шеърида

“қаламим одош бўлади” деб ёзмасликни баҳона килган Мирсалим, “Огоҳлантириш” шеъридаги тушида ҳолва кўрса, бер деб ғалва кўтарадиган укасини огоҳлантирган Равшан, “Ачиниш” шеъридаги Мирҳошимнинг акасини калишини кийиб кетгани учун, лойга ботишидан ачинган aka кечинмаси кабилар баайни кичкитойлар руҳиятига мос кулгили ҳолатлардир.

Бундан ташқари, А.Обиджоннинг “Галати мактублар” туркумидаги шеърлари болалар ва ўсмирлар китобхонлигига мос юмористик шеърлар хисобланади. Шоирнинг бу туркумдаги шеърларини юкорида зикр этилган манбаларда таъкидланганидек, семантик-стилистик, лингвопоэтик жиҳатдан таҳлил килиш мумкин. А.Обиджон архаик сўзлар, бугунги ёшлар деярли ўз нутқида кўлламайдиган тушунча ва иборалардан фойдаланиш орқали юмористик кулги яратади. “Калишнинг ботинкага”, “Чайнамайшимингнинг хўрозқандга”, “Кўранинг кумғонга”, Сополкосанинг чинникосага” “ёзилган хат”ларидаги киноя, кесатик, истеҳзо ва мажоз, тамсил сингари бадиий унсурлар кулгининг турли хилларини намоён қила олган. Рост, ҳали болалар бундай шеърлардаги мажозий маънолар, кесатик ва пичингларни тушунмаслиги мумкин. Масалан, кумғоннинг кўрада куйиб-пишиб чой қайнатиши-ю, одамлар эса “бурни осмонда” Чойнаквойни эъзозлаб ликопчага ўтқазиши, “дунё ўзи тескари”лиги жамиятдаги лаганбардорлар, “Ўроқда йўқ, машоқда йўқ, хирмонда хозир”ларга ишора қилинаётганини англамасалар ҳам, айнан ана ўша предмет ва буюмларнинг мактуби, ёки асори-атиқага айланиб бораётган номи кулги уйгота олади. Шоир бундай шеърларда ҳатто болалар тилидан унумли фойдаланган. Масалан, “Чайнамайшиминг, одош, таталаб, Чориг бобонг, Шиппак опанг, Хиром акант, чўтири Кирза тоғанг, Махсибиби ойинг, Амиркони холанг” каби. Бу сингари болалар тилидан кенг фойдаланиш нафакат шеърни кичкитойларга яқинлаштиради, балки, айнан бола шу появзал турларини ўзининг яқин қариндошлари сифатида тасаввур қилиб, мириқиб кулади. Ва албатта буларнинг барчаси нореал, ҳаёт ҳақиқатига тескари бўлганидан кулгилидир. Айни пайтда бу тил ҳодисаси болаларда лингвокреативлик тафаккурини шакллантиришга ҳам хизмат қиласи. А.Обиджоннинг юмористик шеърларидағи поэтик ифода шакллари ҳам ўзига хос. Уларнинг тузилиши ёқ юмор. Бир мисра биргина сўздан иборат, ёки тўрт мисра-тўртта сўз – шеър. Масалан, “Итнинг таклифи”да ўқиймиз:

Юринг боғда,
Салқинлаймиз,
Биргалашив,
Акиллаймиз.
Ёки, “Ҳакканинг ваъдаси”:
Текин беринг,
Кавшайман,
Ўғриликни
Ташлайман.

ХУЛОСА. Хулоса сифатида айтишимиз мумкинки, болалар шеъриятида юморнинг ўрни жуда кенг ва муҳим вазифаларга эга. Бола ақлинин таниганидан эшитиш ва ёд олишга қизиқиши уйғотадиган, кулгини яхши кўрадиган, ажойиботларга бой тасаввурлардан иборат шеърлар албатта уларни ўзига жалб қиласи. Кулги остига олинаётган ҳодиса ва воқеалардан узок бўлишга, акс ҳолда ўзи ҳам шундай кулги бўлишдан эҳтиётланиши, қолаверса, шу каби шеърлар таъсирида атрофда содир бўлаётган салбий ҳолатларни фарқлай олишга эришиши мумкин. Бинобарин, юмористик шеърлар дастлаб болаларни қувноқ кулгига етакласа ҳам аслида уларнинг бегараз танқидчисидир. Шу билан бирга улар болалардаги чексиз-поёнсиз фикр ва туйгуларининг сўз орқали жилоланиши, айни пайтда болалар руҳиятининг теран ифодачиси ҳамдир. А.Обиджоннинг маҳорати шундаки, боғча ва кичик мактаб ёшидаги қаҳрамонлари ҳақида сўзлаб ўтирумай, уларни айнан ўз тиллари, ҳаракатлари ва тасаввурлари орқали намоён қиласи. Шоир шеърларининг коммуникативлиги - яъни сўз ва тушунчаларни ифодалаш усули айнан болаларбоплиги ҳам шу маънода эътирофга лойик.

Фойдаланилган адабиётлар:

1. Болотнова Н.Н. Филологический анализ текста: учебное пособие – Москва: «Флинта», 2007.-520 с.
2. Вержинская И.В. Понятие «юмор» в лингвокультурологическом аспекте // Наука и современность. - 2012. - № 19. -С. 105-108.

3. Жамилова, Башорат Саттаровна. «Трактовка и формы выражения экологического воспитания в произведениях для детей.» Сборник научных статей по итогам работы Международного научного форума (2019): 70.
4. Иброҳимова З. Кувноқликка яширинганди изтироблар. Т., 2005. –Б.6
5. Кулинич М.А. Структура и семантика лингвистических средств выражения комического / М.А. Кулинич // Иностр. яз. в шк. – 2009. – №4. – С. 69-73.
6. Обиджон А. Масхарабоз бола. Тошкент, 1986
7. Низомиддиновна, Ҳамроева Нафиса. «ИЛТИФОТНИНГ ПРАГМАЛИНГВИСТИК ХУСУСИЯТЛАРИ.» Сўз санъати халқаро журнали 5.3 (2020).
8. Ҳамроева Н. Н. Комплимент как одна из форм фатического общения KOMPLEMENT AS ONE OF FATIC COMMUNICATION FORMS //МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ «ІНТЕРНАУКА». – 2020. – С. 107.
9. Ҳамроева Н. Н., Хотамова И. У., Матниёзова Ш. Б. ХАРАКТЕРНЫЕ ОСОБЕННОСТИ КОМПЛИМЕНТА КАК ЭТИКЕТНОГО РЕЧЕВОГО ЖАНРА // Academy. – 2020. – №. 12 (63).
10. Sattorovna J. B. et al. Basics of Uzbek Children's Reading //TEST Engineering & Management. – 2019. – Т. 81. – С. 4207-4214.
11. Jamilova B. Description of the spirit of teenagers in uzbek children's prose //Middle European Scientific Bulletin. – 2020. – Т. 1. – №. 7. – С. 20-27.
12. Nizomiddinovna K. N. Compliment as one of the forms of Phatic Communication // Middle European Scientific Bulletin. – 2021. – Т. 10. – №. 1.
13. Nizomova, Shodiyevna Shohista. «Symbolic interpretations of water and fire in modern poetry.» Middle European Scientific Bulletin 11.1 (2021).
14. Norova, Nasiba Bakhtiyorovna. «CREATIVE ABILITIES OF THE ARTIST IN THE APPLICATION OF THE ART (ON THE EXAMPLE OF THE LYRICS OF OSMAN KOCHKAR).» Scientific reports of Bukhara State University 4.5 (2020): 214-221.
15. Explanatory English dictionary Merriam Webster [Электронный ресурс]: Режим доступа: <http://slovar-vocab.com/english/merriam-webster-dictionary.html>.